

Самуил няма да се предаде. Но сърцето му не издържа. Ето и аз сега усещам нужда от мирни дни на отмора. Нямам вече мощ. Но аз знам, че трябва! И тогава намирам сили и мощ... Ето, тебе оставям тука. Когато замина напролет за Солун, трябва да си готов да поемеш управата. Не в Търново е опасно. То е старо гнездо на тъмни заговори. Ще се прибереш в Преслав, сред верни хора. А Борил ще го сложа наместник, за да види че не е лесно да се царува...

ИОАН

Борил е всъщност опасен! Никой не го знае какво мисли. Ти го смяташ за свой на-верен човек...

КАЛОЯН

/засмива се / Не бой се, сине. Аз знам какво е Борил. Но той ми е нужен. От него узнавам какво мислят враговете ми.

ИОАН

А те узнават какво мислиш ти!

КАЛОЯН

/веселе тупа момка по рамото / Ако съм безумен да му казвам какво мисля. /внезапно променя тон/ А сега - да уредим още една работа. Твоята.

ИОАН/опутен, пламва, после дига чело /

Говори. Слушам.

КАЛОЯН

Ти обичаш една мома. Тя не е от царски род, нито от болярски.

ИОАН

Да. Но тя е за мен единичка на света. Обичам Ана и за друга жена няма се ожени. Нека Александър поеме царския венец. Аз имам дете от нея.

КАЛОЯН

И това знам. Искях само да изчакам. Да видя дали е временно увлечение или трайна обич. Тя е българка. Тя те обича предано. А това е най-важно от всичко. Как и да се готви за сватбата. И запомни още едно. Няма по-ценно нещо на света от върната жена. Аз бях само цар, не бях мъж и съпруг. Поцадих куманката, заради отрядите на братя и. Но трябваше да убия нея, вместо Балдуина...

ИОАН

/прегъва коляно, целува ръка на чичо си/Благодаря ти!